

૬૬૮૮

જાસ ગ્વાન ખાતા ખાટેજ.

શ્રી જૈન ગુણ રત્નાવલી.

ભાગ ૨ જો.

હાલની સભાઓ, તથા મંડળીયોમાં
ગવાતાં ગાયનો, સ્તવનો, અને
રમાતા રાસાદીથી ભરપૂર.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કર્તા.

શ્રી લલુ આચ જૈન ધર્મ પ્રવર્તક સભા.

અમદાવાદ—“વિજય પ્રવર્તક” પ્રેસ

સંવત ૧૮૫૭

સંવત ૧૮૫૩.

૬૬૮૮

ખાસ જ્ઞાન ખાતા માટેજ.

શ્રી જૈન ગુણ રત્નાવલી.

ભાગ ૨ જો.

હાલની સભાઓ, તથા મંડળીઓમાં
ગવાતાં ગાયનો, સ્તવનો, અને
રમાતા રાસાદીથી ભરપુર.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કર્તા.

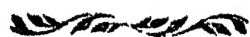
શ્રી લઘુ આચ જૈન ધર્મ પ્રવર્તક સભા.

અમદાવાદ—“વિજય પ્રવર્તક” પ્રેસ.

સને ૧૯૯૭

સંવત ૧૯૫૩.

અર્પણ પત્રીકા.

વોહોરા. લાલકચંદ પીતાંબરદાસ.

૬૭૬૨

મુ. માંડલ.

આપ જૈન ધર્મમાં અતિ શ્રદ્ધાવંત, શુભ
કાર્યોમાં પ્રવર્તનાર, જ્ઞાનની વૃદ્ધીને
ધ્યેયનાર અને વિદ્યાને સારી પેઠે
હિતેજન આપનાર ઇત્યાદિક
ગુણાલંકૃત જોષ આ લઘુ
પુસ્તક અર્પણ કરીએ
છીએ.

લી૦

પ્રસિદ્ધ કર્તા.

॥ श्री जैनधर्मो जयति. ॥

श्री जैन गुण रत्नावली-

भाग २ जो.

स्तुति.

१ (ध्रुपद.)

नभीये प्रीते नीश दीन हे प्रभु तुज पदभङ्ग
छछी छुम छछी छुम, छननननननन
दारेणु दारेणु दीम तननननननन
थोभत थोभत डीड डीड धा धा धा
हुणीमणी सुर सरी गावो ज्ञान,
सा री ग म प ध नी सा, नभीये.

૨ (વંદી વંદી વીરનાથ.)

વંદી વંદી કુંથુનાથ, વંદીએ આ વારે,
 લક્ષ્મીને પ્રભુ તું તારે,
 શુદ્ધ મને તુજ લક્ષ્મી, સાચી થાય યથા શક્તી;
 તારે લવસાગર પારે.
 દીનો દ્વારક કર્મ નીવારક,
 પાપ વીદારક લવલય હારક,
 કુંથુરાયા તુજ જસ ગાયા,
 રૂપી ગઈ માયા, પાવન કાયા;
 શ્રી જનરાયા શરણે તારે,
 શ્રી જનરાજ (૪) વંદી.

૩ (જા હવે રાખ.)

શ્રી જનરાજ, મહત્તી મહારાજ,
 રમવાકાજ, આઘ્યો આજ,
 અર્જ અમારી ઉર ધરજો,
 રમવા રાસ, અરે ઉલાસ;
 વીનવેદાસ, તમારી પાસ,
 નથી પુર્ણ સંગીત સાજ,
 તમે રાખો મારી લાજ;

રમીએ છે, નમીએ છે,
તમારી પાસે હવે. શ્રી છતરાજ.

૪ (આશુ' આંસુ' કે.)

સાસન નાયક શિવસુખ દાયક,
શ્રી મહાવીર છે;
પ્રભુમે નિત્ય પુરંધર, ધરમ દુરંધર ધીર છે.
ત્રીસલા નંદન કર્મ નિકંદન,
ભય ભંજન ભગવાન;
શેવક પરશુ' નજર કરી,
આપોને ભવ અવસાન. સાસન.
અગણિત નરનારી પ્રભુ તારી,
કર્મ નિવારી નાથ;
માત તાત ગુરુ ભગની આતા,
બ્રહ્મા હેતથી હાથ. સાસન.
મહાવીર સ્વામીના શેવકનું,
મંડળ છન ગુણુ ગાય;
શિવમુત કેશવ પ્રમુખ સર્વને,
હૃદય અંગ ન માય. સાસન.

૫ (બીક લાગે લાઇ.)

અજીત જીન લેટયા હર્ષ થયો મુજનેરે;
મુંદર સુરત મુરત પેખી ઠાર્યો નયનનેરે.અં
અતિ શ્રમે દર્શન પાચે, નજરે દેખી હરખાચે;
સુરનર મુનિવર ગુણગાયો, શરણ સમરણ ચાહું
અંતઃકરણે તુજને રે. અજીતં

હર્ષે આંગી રચાવું, મેવા ફળ મીઠાઈ લાવું;
વિધ વિધ જાતી પુણ્ય મંગાવું,
તાન લગાવી સ્તવન કરું આજ તારું રે.અં

૬ (તાતનો ભરસો.)

મેહુર કરી તારોને, મહાવીર મુને મેહુરં
ભવસાગરમાં એકલા અમને,
અથડાવો એ જાતિ સારી નહીંરે.મહાવીરં
મોટા મનનાછોરે, તમે તો પ્રભુ મોટાં
અમે સકળ સંગ વંદન કરીએ,
લખી લખી નીત્ય તમનેરે. તમેતો પ્રભુ મોટાં

(સાખી.)

કષ્ટ સહ્યાં કાઢિસજા મહીં, તરવાને ભવપાર;
ખીર રંધાણી પગ પડે,ડગ્યા નહીં તલભાર.તં

અનેક ઉપસર્ગોઆપને,નડયાં નિશ્ચે મહારાજ;
 ઉત્તમ ભક્તી આપની,અતે સુધર્યા કાજ.તો
 કામણુગારો કાળ તે, કેડે લાગ્યો નાથ;
 ઇંદ્રજાળ સમ જગત છે,ઝાલો મારો હાથ. માં
 ભગવત ભક્તી ભાવમાં, ભલી તરેહથી નિત્ય;
 લઘુઆદ્ય મંડળ રમે,“નાનો”ચોખ્ખેચિત્ત.માં

૭

ધ્યારો લાગે મને શારો લાગે,
 દરીસનમે ગંભીરોજી ધ્યારો લાગે.
 સોના કેરી ઝારીયાંને માહે ભર્યાં પાણી,
 નવણ કરાવું મેરા જીનજકે અંગ.
 કેસરચંદન ભર્યાંરે કચોરાં,
 પુજા કરું મેરા પ્રભુજકે અંગ. ૬૦
 દુપ ધ્યાન ઘરા અનુહદ હે,
 લળી લળી શીશ નમાવત હે. ૬૦
 ફુલ ગુલાબકી આંગી બનીહે,
 હાર પહેરાવું મેરા જીનકે અંગ. ૬૦
 આનંદધન પ્રભુ ચલત પંથમે,
 જ્યોતીષ જ્યોત મીસાવત હે. ૬૦

૮ (ડોશી તારો દીકરો.)

આપ્પુ ગિરિરાજનાં, દેવળ વખણાય છે;
 મને દેખીલઉં દેખીલઉં થાય છે. આપ્પુ.
 સંસાર ઉપાધી મુને ગમતોરે નથી;
 દેવળમાં ફિલ તણાય છે. આપ્પુ.
 દેરાણી જેઠાંણીના ગોખલાદિકની;
 કોરણી અજબ ગણાય છે. આપ્પુ.
 આદિનાથ નેમીનાથ તણા જે;
 દુનિયામાં દેરાં પંકાય છે. આપ્પુ.
 એવાં મંદીરના દર્શન કરતાં;
 પાપ પાતાળે જાય છે. આપ્પુ.
 ત્રિજીવાર ઈહાં યાત્રા કરીને;
 “હુંસ” આનંદ અતિ પાય છે. આપ્પુ.

૯ (પ્રીયા મુજ પ્રાણ છે.)

અનંત જીવ હું નમું વારી વારી;
 આંગી સોહો આજ વા: તારી તારી.

(સાખી.)

મસ્તકપર હીરે જડયો, મુગટ મન હરનાર;
 કુંડલ કાને કનકના, કંઠે મુકતા હાર;

અતિ છે રંગીલી જો એ વધે હર્ષ વેલી,
 ઝવેરાતથી ભરેલી. * * *

ખેચું મમ ચિત્ત તેં વારી વારી;
 થયો રાજી નિરખી છળી તારી તારી.

(સાખી)

બાલતિલક હીરે જડયું, બાળુ સુંદર બાંધ.
 હેમ કહાં કર દેખીને, આનંદ હિર ન માય.
 બીજેડું કર ધારી, મનોહર છળી તારી,
 હિરે સ્તુતિ લ્યો સિવકારી. * * *

૧૦ (દેખ્યા ભાષ.)

પ્રભુ તમે મહાવીર સ્વામી, હો પ્રભુ
 ત્રીસલા માતાના જાયા દીલમાં ધારીયે;
 વંદીએ સૌ શીરજનામી, હો વંદી
 દર્શન આપી આપ અમોને તારીયે.
 કર્મોબહુ બાંધ્યા સહુ, પ્રભુ હવે હું શું કહું;
 નથી રહેવા માટે ઠામ,
 જનજ કહો હવે હું ક્યાં રહું. પ્રભુ.
 પ્રભુજી શરણ તું આપને,
 નથી શરણ અમારે કે તણું;

તું માર કે તું તાર પ્રભુજી,
નામ તોડું મુખ લાજું.

પ્રભુ.

૧૧

આમ આવજી માસ સખીરી,
પવન બાજતાં સનનનનન.
ચિહ્નું તરફસે ઘરાજ ઉમતિ,
ધંદ્ર ગાજતાં ગનનનનન.
બડીબુજ બરખાંડી વરસે,
ચિજળી કડકે કનનનનન.
પિયુ પિયુકર પૈયેયાં બોલે,
ઝરણાં ઝરે અમ્મ ઝનનનનન.
નેમ પ્રિયા ગીરનાર સીંધાયે,
ચેત નહીં અબ ચતનનનન.
તજુહાર સુગાર સખીમે,
લેઉ સંજમ પનનનનન.
પિયુ પહેલીજા મોક્ષ મંડળમાં,
સંપતિ પાઇ સનનનનન.
દ્વિકર જોડી લધુ આધ સભા,
ગુણ ગાવે અબ ગનનનનન.

૧૨ (૫૨ સાત્રીત્રી પ્રત.)

ચાલો ચાલો ચતુર નર આજ,
 છન મુખ જોવાને;
 નમુ' તારણ તરણ જહાજ, ભવદુઃખ ખોવાને.
 જપી જપ સદા છનરાજ, અધમજ ધોવાને;
 એક કરીએ નિર્મળ કાજ, શિવ વધુ મો'વાને.
 વિધિ સહીત સ્વામી સેવીએ સદા,
 માગીએ છે મંગળ મહારાજરે;
 અમને અંસાર સિંધુ તાન તારીએ.
 આશરો અમોને પ્રભુ એક આપનો,
 કરીએ સર્વજ્ઞ સુપસાયરે. અમને.
 મૃગમદ કેસર ચંદન ચોળી,
 અમર વરધન સારને ઘોળી;
 મુજે શ્રી લધુ આઘ ટોળી,
 તન મન વચન સુધારી.
 જાસુદ કુલ અમુદ્ય ચઢાવે,
 શિવ મુત કેશવ શિશ નમાવે;
 મુખકર સેવા બજાવે, તન મન વચન સુધારી.

૧૩ (પામ્યો પામ્યો પદમણી.)
 ભેટયા ભેટયા મહિજન સ્વામિ
 હો મારી સફળ થઇ છાંદગાની.
 મુર્તિ અતિશય છે મનોહારી,
 ચિનકાનેએ ચોંકાવનારી,
 દર્શન કરે સૌ જન ભાવી હો. મારી.
 ભોયણપુરમાં તે બિગળે,
 જેની કીર્તિ જગમાં ગાળે;
 નમે દશ વિદેશથી આવી હો. મારી.
 દર પુનમે બહુ જન આવે,
 ગુણ ગાયે ઉલટથી ભાવે,
 ફડી ફડી આંગીઓ રચાવી હો. મારી.

૧૪ (ખીખીજન.)

જેનીભાઇ દીલે વીચારો,
 ઉરે ધારો, મહસીજન ધ્યારો. હાં.
 દર્શન કરવા ચાલો સૌ,
 તમે અમારી સાથ;
 ભોયણપુરમાં પ્રગટયા પોતે,
 પ્રીતે મહસીનાથ.

કુકવાવવાળા જૈનીઓએ,
 દીલમાં ધાર્યું એમ;
 ભોયણપુરમાં જવા ન દઇએ,
 પછી પ્રભુજીની રે'મ. જૈ૦
 એલ વીનાના રથમાં,
 પધરાવ્યા જનરાય;
 રથ ચાલ્યો ભોયણપુર સામે,
 લધુ આઘ સભા ગુણ ગાય. જૈ૦

૧૫ (છાડી બામનકી.)

જન પુજનકું (૨) પ્રેમે લવિજન ચાલોરે.
 હૈયે હુંતો હામ ધરીને, જન પુજનકું જાવું;
 કેસર ચંદન અત્તર ઢાળી,
 પાપ પદ્મ ખમાવું. જન.
 પ્રેમે પુજા પુરી કરતાં, શીવસુખ લેવા જાયું;
 શાંતિનાથ કે મંદિર માંહે, થૈથૈથૈથૈ નાયું. જન.
 અંતરયામી બહુ ગુણગામી,
 છા જગતના સ્વામી;
 વંદન વારંવાર કરે છે,
 લધુ આઘ શીરનામી. જન.

૧૬ (સરવ રાખીયાને દઉં.)

વીર જીનેશ્વર વદન વિધુ, લવી કુમુદ નિહાળી;
અધિક આનદિત થાય સદા,
સમકીર્ત અબુઆળી.

મણી માણુક હીરલે જડ્યોરે લોલ,
સોવન મુગટ માથે ચડ્યોરે લોલ;
કાને કુંડળ બાંહે બેરખાંરે લોલ,
નંગ જડ્યાં માંહિ નવ લખાંરે લોલ.

મનોહર મુક્તાફળના હાર,
હાહડે હસી રહ્યારે લોલ;
જે લવ જળધી તારણહારના,
દીલડે વશી રહ્યારે લોલ.

(સાખી.)

ચૌદ રાજમાં ચાંદની, પ્રસારી રહી જીનરાજ;
શીતળ સુખકર સર્વના, કરતી વાંછીત કાજ.
રાગ દ્વેષ વેરી નવ નડેરે લોલ,
વેગળી ઉભી કુમતી રેડેરે લોલ;
લવ્ય નહીં ભુલા પડેરે લોલ,
શીવ શહેરમા રસ્તો જડેરે લોલ.

(સાખી.)

જગજીવન જગનાથતું, જગત ગુરુ જગ તાત;
ત્રિવિધી તાપ ટાળકતમે, શીવસુખ કર શાક્ષાત.
સમકીત લક્ષ્મી નીત સચવાયે,

નહીં કોઇ કુટશેરે લોલ;

પ્રભુ મુખ ચંદ્ર પ્રકાસ પસાય,

નહીં કોઇ કુટશેરે લોલ.

શીવસુત કેશવને, લઘુ આઘ મંડળી વળી;

પ્રભુપદ પંકજને, પ્રભુમે લળી લળી. વીર.

૧૭ (દશા આ શી થઇ મારી.)

સુણોને નેમ અરજ મારી, (૨)

નમું હું નાથ મોશરી.

(સાખી.)

શું ઉર સંગ વિચારીને, આઠ્યા વિવાહ કાજ;

તરશાવો તરછોડી શું, હે ગમ પ્રિતમ આજ.

દયા લાવો, દિલે મારી,

ગયા કેમ નાથ તજી નારી.

(સાખી.)

હાલ કહો મુજ દેહનો, જઇને પ્રિતમ પાસ;

સમજાવો મુજ શ્યામને, કયો ગિરનારે વાસ,
આણો અહિયાં, દયા ધારી,
લેતાવો પ્રમીતે પ્યારી.

(સાખી.)

જો નહીં આવે નાથ તો, છોક' હું ધરખાર;
અલંકાર અળગા કરી, લેઉ સંજમ ભાર;
અધિર સંસાર, ધિકારી,
મળુ જઇ મુજ પ્રીયકારી.

(સાખી.)

માત પિતાને છોડીને, સંજમ લેઉ પીઉ પાસ,
તપ ક્રિયા શુદ્ધ પાળીને, તજુ મોહ માયા ફાસ.
કરું મુજ શોકય, શીવ નારી,
જઉ પીયુ પાસ હરખ ધારી.

૧૮ (ચંદારે ખીના.)

વખત વરતીજ છવ વેપારી,
ખરી ખરીદની કર તૈયારી. રેક.
રામા ઠામા મુકી ભાઇ વેગે કર વકરો,
ખીઠ પછીથી રે સોદાગર આવી ન મળ-
નારી.

વખત ૧

નર ભવ નગર સમેા નહીં મળશે બીજો
કોઇ બજાર,

લાખો લોકો થયા લખપતી ભટકતા હતા
જે લીખારી. વખત૦ ૨

ત્રિભુવન હિતકારી જિન શેઠની સલાહ
શુભ લીજે,

હલાલ દર્શન જ્ઞાન ચારિત્રની કર મિત્રા-
ચારી. વખત૦ ૩

ચાર ગતિની ચોપાટી પર સેહેલ રખે ચઢતો,
પાપ ચોકમાં પગ નવ ધરતો વેગે વિ-
ચારી. વખત૦ ૪

વેચી સાટી વિવિધ તરેહનાં ઝટપટકરીયાણાં
નવીન પુન્યનો સોદો કરતાં બોલાશે બ-
લીહારી. વખત૦ ૫

૧૯ (નમું પદે ગીરજા પતીને.)

નમું પદે પ્રભુ સુમતીને

શશિસમ શાસે છે મુખ ચાહ;

એકજ શરણ તમારું;

પ્રેમ ધરી દયા નિધી કાપો કુમતીને,

મેઘરાયના નંદ, ટાળો ભવો ભવ ફંદ,
 મતિ મારી છે મંદ, છોજી આનંદ કંદ,
 તોડે કર્મના બંધ,
 નૃત્ય કળા કરી જૈન બાળકો,
 નમે છે શેવક સંગે. પ્રેમઠ નમું
 ૨૦ (રે ના બોલો.)

કરી સુદ્રષ્ટી સ્વામી આજ,
 મુક્તિનું સુખ માગું—કરી.
 સંસાર સમુદ્ર અપાર, તારોને તારણહાર;
 કરી કર્મ રિપુ સંહાર. (૨) રે. સું.
 (સાખી.)

નિશાદિન શ્રીજીનરાજની, જપેદાસ જપમાળ;
 ટાળી ભવ જંગળા આ, દિજે દરસ દયાળ. મું.
 છોશિવવધુના ભરથાર, શિવસુતકેશવઆવાર;
 માહાવીર મંડળી સુખકાર. (૨) રે. સું.

૨૧ (ચોવન ખીલ્યુ આવ્યા છે.)
 માગિર મારી અરજ તમે ઊર ધરો,
 પ્રભુ મેહુર કરો;
 દિલે દયા ધરો, ભક્ત દુઃખ હરો, માગિર.

આઠ રીપૂ અમારા કૃપા કરી હણો,
 ભય અઠાર તેરને ચાર તણો, દેહ દુર કરો,
 માનો બોલ ખરો, મા'વિર.
 કાઢો કુટીલતાને તેની બાંહ ધરી,
 ચાઉં સૂખી થવા સુમતિ સંગ કરી;
 ભક્તિ ઊર ધરો, પાપ મુજ હરો, મા'વિર.
 ભવ સાગરથી ડુબતાં, બાહર કરો;
 મોક્ષ મારમ બતાવી આશ પુરી કરો;
 આશરો આપનો ખરો, અરજ ઊર ધરો. મા૦

૨૨ (પુનમ ચાંદની.)

સુંદર આંગીની રચના રચી અહીંરે,
 શોભે સિડભંજન દરબાર;
 હોતે નમન કરો સૌ સંગે મળી આપણેરે.
 માથે મુગટ સોનાનો હીરે જડ્યોરે;
 માંહે લટકે છે પાના કેરી લાલ. હોતે.

(સાખી)

શ્રીફલ મુકયું કર વિષે, શોભાનો નહિ પાર;
 બાળુબંધને બેરબા, કંકણ ઢાલ ઉતાર.

જાસુદ કુલના ગુણેલા ગજરા સોભતારે,
અપો માધરોને ડમરો ચારે પાસ. હેતે.

(સાખી.)

માણેક પાનાં મોતીથી, મુગટ જડયો વિસાસ;
કુંડલ કાને ઝળકતાં, ચંદન ચરચું ભાસ.
કેવી કેસર કસ્તુરીની મેકેછે રે,
કેવા ભમરા કરેછે ગુંજાર. હેતે.

(સાખી.)

ગુલાબજલનાં છાંટણાં, અત્તરનો ઉપચાર;
મોતી માળા ઉર વિષે, વળી કુલનકો હાર.
તેની શોભા મુખે જાય નહિ વર્ણવીરે,
ગાય ગુણ તે તો પામે ભવપાર. હેતે.

(સાખી.)

વંદો પ્રભુને ભાવથી, સ્તવો તમે છનરાજ;
ખેડા “જૈનોદય” મંડળી, શીશ નમાવીઆજ. સું
૨૩ (આવત મોરારી.)

જાયે આ જવાનીરે,
ભાઈરે કહે કોણ તને, કાળજાય, સાળભાળ,
ભમત રમત ભુંડા જાયે,

સમજ સમજ તજ જંગળ, ભજ પ્રભુ
 શ્રી કૃપાળ; ટાળી કર્મ કુડાં. ભાઈરે.
 તન જન ધન આ દમામ,
 તણ જણું છે રે તમામ;
 નવીન ધામ રૂડા. ભાઈરે.

૨૪ (ચંદ્ર વખત શો આવીયો.)

વિર વિષય નિવારીયે,
 ગુણ નિધિ અમ જે ઉગારીએ,
 કરી પાપ હું અપાર, બહુ ભવ દવ મોઝાર;
 નેહ નજરથી ઠારીએ, પ્રભુ મારા નેહ
 કૃપા કરી કૃપાનાથ, હિતે ઝાલો હવે હાથ;
 ત્રાતા ભવોદધી તારીએ, શેવકને ત્રાતા
 કુર શત્રુ છે કસાય, જરી વેગળા ન જાય;
 સ્વામીજી એ જે સંહારીયે, વહાલા મારા સ્વા.
 સૌ દેવ શીરતાજ, આપો અવીચળ રાજ,
 અરણ્ય જનવરણ સ્વીકારીયે, ચાકરની અરણ.
 નિત માહાવીર સમાજ, નમે શીવ સુખકાજ;
 શીવ સુત કેશવ ઉગારીયે, દયાનિધી શીવ

૨૫ (હુઠમત.)

આળસ તણ જગનાથના મંદીર મહીજા.
 સુંદર ગીત ગા,
 રાગ અલાપ કરી અતિ અદ્ભૂત.
 નીસારીરીસાસાનીધપમગરીસા.આ૦ ૧
 કીડ કીડ કીડ ત્રક ધગન તરકીટયા,
 કરે નવીન રવિ ચિત ઉદય પ્રકાશ. આ૦ ૨

૨૬ (થયાછારે પતી.)

ગયાછારે નેમ પ્રભુ ઠોડી લલના,
 ધાયા પશુ જીવ પારે.
 તારી તમારી રાજીલ નારી,
 સુખ સતી મહાભાગ્ય,
 કેડ લીધી, નહીં બીધી,
 ચાલી સીધી, કીધી વીધી,
 પ્રભુ તે વખતે તમે ચીતમાં ધારી,
 ઉતારી પારે. ગયા.

અનેક જીવો તાર્યા પ્રભુજી,
 મહેર કરી દીલ મા'ય;
 પ્રભુ તારો, દીલ ધારો,

નથી આરો, એક મારો,
 આ ભવી જીવે ભર્યું પાપ નીત્ય,
 તેને પ્રભુ તુહી તારે. ગયા.
 નેમીજીન તોરે શરણે આયો,
 પ્રભુ ગ્રહોને હાથ;
 માફ માગે, દુઃખ ભાગે,
 સુખ ભાગે, તુજ આગે,
 પ્રભુ દીનદાસ આ અરજ કરે છે,
 મન થકી સ્વીકારો. ગયા.

૨૭ (સનનન સોહો.)

છનનન નાચું દૈ છુંમ છુંમ તાળ,
 પ્યારે મેરે પ્રભુજીપે વારીવારી જાઉં. છનનન,
 એકલો અસળેલી સોહો અંગોપે આંગી,
 દુજે મુગટ હે મોતીકા વીશાળ;
 ત્રીજે ફુલોકી જોડક બનીહો,
 ખુશખુશ થાઉં નાનમુખડા નિહાળ. છનનન,
 પાપ હઠાવે પ્રભુ પેખનકું જાવે,
 ઝેરી જગતકી છોડી જંજાળ;

મંગળ રંગ એહી અંગમાં વાધે,
શાંતી સંઘમાં સ્થાપે વીશાળ. છનનન.

૨૮ (જપતી પ્રીતમની.)

મનહર મહાવીર ગુણ મણી માળ,
મુર્તિ મોહનવેલી;
વરિયા શીવ રમણી વેલી, અહા અલખેલી,
પામ્યા પરમાતમ પદવી અમ પહેલી.

(સાખી.)

સંસારી સુખ અનુભવ્યાં, નાથ અમારી સાથ;
કરી ઉતાવળ એકલા, કેમ તર્યા ભવ પાથ.
અમને મન મોહન મેલી, ખેલ તું ખેલી. પા૦

(સાખી.)

અંતર નિરંતર સદા, જપ જપુ છનરાજ;
ચરણ કમળની ચાકરી, અનુચર માગે આજ.
કરીએ કૃપાળુ દ્રષ્ટિ, પ્રેમ ભરેલી. પામ્યા.

(સાખી.)

કહન ચતાં ભવ દવ વિશે, હિંગારો અરિહંત;
કર જોડી વીનતી કર, આપો સુખ અતંત.
શિવ મુત કેશવના ખેલી, પાપને ઠેલી. પા૦

૨૯ (કેરળો.)

ગાવો ગાવોને ગુણ શાંતી તણારે,
 શાંતી તણારે, શાંતી તણારે. ગાવો૦
 મનહર મુર્તી સાગે પ્યારી, દખી આનંદ થાઉં;
 દર્શન કરવાપ્રિતેહુતો, જનમંદીરમે જાઉં. ગા૦
 ભક્તિ તારી દુઃખ હરીને, સુખ કરનારી દેવ;
 કહોને એવાશાંતીજનની, કેમમુકીએશેવ. ગા૦

૩૦ (પ્રભુ તારી.)

જીવ તારી ગતિ શી થનારી જરી,
 જો વિચારી કરી. જીવ૦
 લખ ચોરાશી ભવની ભૂલવણી,
 જાણું જીવ પસાર કરી. જીવ૦ ૧
 પથ સરળ પામ્યો કંઈ કાળે,
 જાતો આડો રખે નીસરી. જીવ૦ ૨
 માનવ ભવ એ મધ્યખિંદુ છે,
 ભાઈ જાતો રખે તું જીતી. જીવ૦ ૩
 રાખો સરત આ ધર્મ ધજાની,
 હિંદે પથે ન જા હિતરી. જીવ૦ ૪

નવીન પ્રબોધક જનવર જોવો,
ચેતન મળવો નથીરે ફરી. જયં ૫

૩૨ (કેરળો.)

પ્રભુ ભજલે મેરા દીસ રાજરે. પ્રભું

આઠ પાહોરકી ચોસઠ ઘડીયાં;

દાઢ ઘડીયાં જન સાજ. મેરાં ૦ પ્રભું

દાન પુણ્ય કછુ ધર્મક કરલે;

મોહ માયાકું ત્યાગી. મેરાં ૦ પ્રભું

આનંદધન કહે સમજ સમજલે;

આખર ખોવેગા બાજ. મેરાં ૦ પ્રભું

૩૨

(સિદ્ધાચળ સીખરે.)

જયજય જનવર જગદ્દીતકાર;

નમન કરે નીત્ય સુર નરનાર.

ત્રીસલાનંદન શીવસુખકંદ;

ભજતાં દેહાને ભવકંદ.

અજરામર સીવ સુખની આસ;

રમીએ પ્રભુજી આગળ રાસ.

કરીએ કરુણાકૃપા નિધાન;

ભવ અરણ્ય તારો ભગવાન.
 ધીધીકીટ ધીધીકીટ તનનન તોમ;
 થીગડતા થીગડતા થેઠથેઠ થોમ.
 વાગે વાધ્ય વિવિધ પ્રકાર;
 ધમધમ ધુધરનો ધમકાર.
 રાવણ મંદોદરી સમાન;
 નૃત્ય કરી કરીએ ગુણગાન.
 જપતાં જન્માદિક દુઃખ જાય;
 શીવ મુત કેશવ પ્રભુમે પાય.

૩૩ (વટ સાવીત્રી વૃત.)

શ્રી સીદ્ધગીરી છન આજ ઉરમાં ધરીએરે,
 સૌ સંગે મળીને સાથ વંદણા કરીએરે;
 શ્રી રૂપભદ્રેવ મહારાજ માર્કેદેવી જાપારે,
 છે આનંદનો દીન આજ દર્શન પાપારે.
 શેવા સૌ સંગે મળી કરીએ હ્રમો.
 છનછ અમોને તું તારરે;
 પાપો અમારાં સૌ નિવારશે તમો,
 વિનિતા ભૂમીમાં પ્રભુ જનમીયા તમો.
 પિતા નાલીરાયા કેહેવાયરે,

પાપો અમારાં સૌ નિવારણો તમે;
 શ્રી સીદ્ધગીરીમાં પ્રભુજી બિરાજે,
 ગુણ ગાવા પામ્યા છીએ આજે.
 દુઃખ દારિદ્ર ભાજેરે, પ્રભુ નામ જપતાં,
 પ્રભુ આપો અમોને ક્ષમા તમે તો;
 ભારે કર્મિ સૌછીએ હમે તો;
 લધુ આઘ સભા એમ ગાયરે,
 પ્રભુ નામ જપતાં. શ્રી સીદ્ધગીરી.

૩૪ (૬૨માં તું દીલ સાથ.)

તમે છો પ્રભુ તારણહાર અણતણન છો પ્રભુ
 તમે વરીયા શીવ સુખનાર અણતણન છો પ્રભુ
 આંગી રચાવું ફુલ ચઢાવું,
 કેસર કીચ કરી રંગ લાવું,
 ભાવ ધરી ભલી ભક્તિ હું ભાવું,
 ગુણ જીનેશ્વરના નીત્ય ગાવું,
 નેહ નજર કરી શીવ સુખ પાવું,
 (આ સંસાર રૂપી સમુદ્રમાં ડુકુંડું માટે મને તારો.)
 મને કેનો છે આધાર. પ્રભુ અણત
 અંતરજામી જગ વીસરામી,

શેવકદ્વાર ખડો શીરનામી,
 આશપુરો મન મોહન સ્વામી,
 કેમ નીરાશ કરો શીવગામી,
 લધુ આઘ વહે ગુણધામી,
 (તમે શા માટે વાર લગાડો છો જલદી કરો.)
 નમું પ્રીતે વાર હજાર. પ્રભુઠ અણતઠ

૩૫ (બેની મારી સર્થું વિલાસી.)
 પ્રભુ તુજ મુરતી પ્યારી, દુઃખ હરનારી;
 ને સુખકારી, છે—જ. તું.
 વિશ્વ વિલાસી, ને અવિનાસી;
 આ અર્જ ઉચારું, સુખ દે—જ. તું.
 તેં વિભુ તાર્યા, કેક જનોને;
 જેથી ગુણ ગાળીં, જનરા—જ. હું.
 ગુણજ ગાળીં, આનંદ પાળીં;
 જાવે આવું પ્યારા, શીવકા—જ. હું.
 દયાળુ દાતા દે સુખ શાતા;
 જવોદધિ ફેરા, જન દાળ—તું.
 જૈન સજ્જાની, સગે મળીને;
 શીવપૂર માયું, વિરપા—જ. હું.

૩૬ (છંદો.)

પ્રાણી માફ માફ તું શું કરે રે,
તલભાર નથી તુંજનુંજ કાંઈ જવડા;
ભજ લેને મહાવીરના નામને રે,
તેથી તરીસ આ સંસાર તુજ જવડા.

(સાખી.)

લટપટ ખટપટ છોડીને,
સ્તવજે શ્રી જનરાજ;
જન નામ જપવા થકી,
તાફ સૌ મુધરશે આજથી રે. તેથી૦

(સાખી.)

અમપર હે જનરાજજી,
કરો કૃષ્ણા જગનાથ;
લઘુ આઘ મંડળી મન થકી,
વંદે છે વારંવારથી રે. તે૦ પ્રા૦

૩૭

ચાલોને પ્રીતમજી પ્યારા શત્રુનંદ જધએ;
શત્રુનંદ જધએ ચાલો૦ એ આંકણી.
શું સંસારે રહ્યાછે મુજી, દિન દિન તન છીજે;

આહ આભની છાયા સરખી,

પોતાની કીજે.

આ૦ ૧

જે કરવું તે પેલાં કીજે, કાલે શી વાતો;

અણચિંતવીઆં આવી પડશે,

સખળાની લાતો.

આ૦ ૨

ચતુરાઈ શું ચિત્તમાં ચેતી; હાથે તે સાથે;

મરણ તણા નીશાણ મોટાં,

ગાજે છે માથે.

આ૦ ૩

માતા મરૂદેવા નંદન નીરખી, ભવ સફળો કીજે;

કાનવિજે સાહેબની શેવા,

એ સધળી લીજે.

આ૦ ૪

૩૮ (જોખનના રંગમાં જુલે.)

આ અરણ્ય અર જનવરણ. (૨)

અમ તારો ગરીબ નિવાજ,

ગિરફ તુજ રાજ સહાયતા કરણ. આ૦

ચાર ગતિમાં લાખ ચોર્યાશી,

યોની દુઃખની ખાણ,

કાળ અનાદી ભવ અટવીમાં,

ભ્રમણ કર્યું ભગવાન સહાયતા કરણ. આ૦

કામ ક્રોધ મદ મોહ માનથી,
 છોડાવો જગનાથ;
 પામર પ્રાણી કરે પ્રાર્થના,
 મહો સેવકનો હાથ સહાયતા કરજી. આં
 અનંત બળી પણ અબળ થયોજી;
 કર્મ વિશે કીરતાર;
 મહાવીર મંડળ મંગળ માગે,
 પ્રભુ પદ તુજ આધાર સહાયતા કરજી. આં

આજઆ સમાજ સહુ સ્તવનભણે જનતણા;
 રંગથી ઉમંગ સંગ રાખશે નહીં મણા. આ.
 રીષભ અજીત સંભવ,
 અભીનંદન સુમતી તણા. આજ.
 પદ્મ સુપાર્થ ચંદ્રપ્રભુ.
 સુવધી રીતળ હંસના, આજ.
 વાસુપુજ્ય વીમળ અનંત,
 ધર્મ શાંતી કુંથના. આજ.
 અરમઘ્ની મુનીસુવ્રત નેમી;
 નેમ પાર્થ વીરના. આજ.

મારે દીવાળીરે થઇ આજ,

જિન મુખ જોવાને;

સર્થા સર્થારે શેવકનાં કાજ,

લવ દુઃખ જોવાને. ટક.

મહાવીર સ્વામી મુગતે પહોંત્યા,

ગૌતમ કેવળજ્ઞાનરે;

ધન અભાવાર્યા દીવાળી મારે,

વીર પ્રભુ નિર્વાણ. જિન૦ ૧

ચારીત્ર પાળ્યા નિર્મળાને,

ટાળ્યા વિષય કષાય રે;

એવા મુનિને વંદીએ તો,

હિતારે લવપાર. જિન૦ ૨

બાકુળ વૉર્યા વિરજીને,

તારી ચંદન બાળારે;

કેવળ લઇ પ્રભુ મુગતે પહોંત્યા,

પામ્યા લવતો પાર. જિન૦ ૩

એવા મુનીને વંદીએ જે,

પંચ જ્ઞાને ધરતારે;

સમવસરણુ દેધ દેશનારે,
 પ્રભુ તાર્યા નરને નાર. જિન૦ ૪
 ચોવીસમા જીનેચરને,
 મુક્તિ તણા દાતારરે;
 કરજોડી કવી એમ ભણુરે,
 પ્રભુ દુનીઆં ફેરે ટાળ. જિન૦ ૫

૪૧ (હૃદય સદ્બુદ્ધિ શુ' ધારી.)
 વિમળજન મુણા અરજ મારી,
 કરે સા'ય તમ શેવક ધારી;
 કર્યા મેં કુકર્મો ભારી,
 કૃપા કરી ટાળે મોરારી.
 પરદારા પ્રીતે બહુ સેવી,
 ધાર્યા ભય ન લગાર;
 ચોરી માડી નિંદા કીધી,
 હરખ થકી અપાર;
 હમે હમે જુઠ વધ્યો ભારી,
 ગણી નહી ભીતી મેં તારી.
 કપટ કરી ભોળા ભરમાવ્યા,
 કુમતિ વા'લી કીધ;

આળસ અતિશય અંગે ધારી,
ધમે ઉરે નવ લીધ;
દશા શી થશે હવે મારી,
ગયો નરભવ સઘળો હારી.

૪૨

જાત્રા નવાણું કરીએ વિમલગિરિ,	જાત્રા૦
પુરવ નવાણું વાર સેત્રુજ ગિરિ,	
ઋષભ જિહ્વદ સમોસરીએ.	વિ૦ ૧
કોઈ સહસ ભવ પાતિક ત્રુદે,	
શેત્રુજ સામું ડગ ભરીએ.	વિ૦ ૨
સાત છકુ દોય અઠમ તપસ્યા,	
કરી ચઢીયે ગિરિવરીએ.	વિ૦ ૩
પુંડરિક પદ જપીએ હરખે,	
અધ્યવસાય શુભ ધરીએ.	વિ૦ ૪
પાપી અભવ્ય ન નજરે દેખે,	
હિંસક પણ ઉદ્ધરીએ.	વિ૦ ૫
ભોંય સંથારો ને નારી તણા સંગ,	
દૂર થકી પરહરીએ.	વિ૦ ૬
સચિત્ત પરિહારિ ને અકલ આહારી,	

ગુરુ સાથે પદ ચરીએ. વિ૦ ૭

પડિકમણા દાય વિધિ શુ' કરીએ,
પાપ પડલ વિખરીએ. વિ૦ ૮

કળીકાળે એ તીરથ મોટું,
પ્રવહણુ ભ્રમ ભવ દરીએ. વિ૦ ૯

હિતમ એ ગિરિવર સેવતા,
પદ્મ કંઠે ભવ તરીએ. વિ૦ ૧૦

૪૩ (ખદીમે પાયા ગમ.)

તું ચેત ચેત કંઈ મન, અરે તું જન,
અપાર સહો, દુઃખ ભાર વહો,

કર ગૂંધલત તારી કમ;

દો દીનકો તું મેમાન, સમજ નાદાન;

ધર ધ્યાન, તણ ગુમાન,

નરભવ મદ્યો શુદ્ધ કર શાન;

કંઈ જ્ઞાન રસ તું ચાટ, તણ ઉચાટ;

જૈન ધર્મ સમ મદ્યો ધર્મ,

હવે રહી શુ' તુને ખાક;

કર ભક્તિ શુદ્ધ જિનવરકી,

તણ ખટપટ મનથી જગકી;

તજ આસ કાયા પતંગી,
કહે માંગરોળ મંડળ. અરે તું જન—તું

૪૪

કુંગર પ્યારેરે મેં માતીડે વધાવું રે. કુંઠેક.
કુંગર ફરસિત પાપ મિટતહે,
ગિરિવર નિરખિત આનંદ થાહિરે. કુંઠે ૧
કાંકરે કાંકરે સિદ્ધા અનંતા,
આદિનાથ તણા ગુણ ગાહિ રે. કુંઠે ૨
સુરજકુંડ નાહી નિરમળ થઇએ,
કરી પૂજા આંગી રચાવું રે. કુંઠે ૩
હાથીની પોળમે અરિહંતજીને ફરે,
ધરી નૈવેદ્ય ભાવના ભાવું રે. કુંઠે ૪
નથુ કલ્યાણ કવિદીપનો આવક કહે,
અદ્વાથી સમકિત પાવું રે. કુંઠે ૫

૪૫ (આવો આવોને સાહેલી.)

આવો આવોને સરય મળી,
જન ગુણ ગાવો; આવો
કેસર કસુંબી રંગ, અગિર ગુલાલ ચંગ
અંતરમાંહી ઉમંગ;

ધરી અતિસે પ્યાર, થઇ બહુ બાર
 મંદીર દ્વાર માંહી.
 આવીને વૃંદ છંદ, મધુર સૂર ચંગ,
 ગાવે આનંદ કંદ;
 પાવે ન ફીર ભવ જાવે. આવો૦
 મળ્યું શુભ સંચિત, પૂરણ ઉદય પુન્ય,
 મતિ કરેા મતી શુન્ય;
 થઇને આજ ઉજમાલ, ચંદન લાલ,
 નંદન નાભીનાને.
 પ્યારથી પુજે દુજે દિલ ન ધારે વારે
 હર અપર ન્યારે;
 નકી નઠારે વારે હારે. આવો૦
 કુસુમ સુગંધી ફળ અમૂલ્ય અક્ષત ધરી,
 કુમતાને દુર કરી;
 ભરી કળસમાં ખીરને,
 નવરાત્રી ઉપર નીરથી આ;
 કેસર ધ્રુપ દીપ ધરી નિવેદ
 એક વિર કરમ વેદ હલવો. આવો૦

મેરો પ્રભુ પારસનાથ આધાર. મેરો

આલસ પરલસ વંછિત પુરે,

શિવ પદકો દાતારરે.

મેં ૧

વામાણકો નંદન જોણે નિરખ્યો,

તે પામ્યા લસ પારરે.

મેં ૨

કહુત શામળદેવ આશા પૂરે,

શેવકની કરો પારરે.

મેં ૩

૪૭ (મુખડ મન હિલટ.)

લવિક જન હિમંગ અતિશય લાવીને,

શ્રી જિન મંદિર અંદર ફરતા,

ગાવે બબાવે તનનનનનન;

રૂમક હૂમક રમતા રસીલા,

હૂમક હૂમક હૂમતા છબીલા;

સનનનનનનન શોર મચાવે,

શ્રી ચિંતામણ પાર્થ રીઝાવે;

લસ દુઃખ દળાદર દર હઠાવે,

ગાવે બબાવે તાન માન;

ધીરકટ તાના નાના “નાના”

ધીરકટ તીરકટ ધા ધા ધા. ભવિકં ૧

૪૮

અંતર મેલ મીઠ્યો નહીં મનકો,
 હિપર તન કયા ધોયારે. અંતર.
 શોળ શણગાર સજીને શરીરપર,
 મુખડા કાચમે જોયારે. અં ૧
 અગર અતર અખીલ અરગમ,
 ગંદી દેહ સંગ મોહ્યારે. અં ૨
 સરસ અહાર કરી તનને પોસે,
 તીરીયા પલંગપર સોયારે. અં ૩
 કહે જીનદાસ જે અક્ષય અમરપદ,
 જળ નીરજ્યા તળ રોયારે. અં ૪

૪૯ (રાજીંદર હીમઝીમ.)

તાદ્રીં હીમ હીમ તોમ તોમ
 તનનન નાદારેના તાદારેના;
 તનનન દરદાની,
 તાદ્રીં હીમ હીમ તોમ તોમ તનનન.
 ફ—રે—ના—આં. તાદ્રીં.
 શંભવનાથ મહારાજ

કદમમે' ગાવો બજાવો,
 ધુન શું મિલાવો,
 અતરંગ સંગરંગ પ્રેમ સુનાવો;
 ધાંગીર ધાંધાં તીરકીટ થા,
 કતા તુના તીરકીટ થા;
 કતા તુમકીટ શંભવ
 જીનવર સુંદર સુખકર બહુ સુખ.
 ધાં—આં—આં—આં તાદ્રી.

૫૦

મનુષ્યારા મનુષ્યારા રૂપભદ્રેવ, મનુ
 પ્રથમ તીર્થકર પ્રથમ નરેશર
 પ્રથમ જતી વૃતધારા. ૩૦ ૧
 નાભિરાયા મહેવીકો નંદન,
 જીગલા ધર્મ નીવાર. ૩૦ ૨
 કેવલ લઘુ પ્રભુ સુકતે પોહોંઆ,
 આવા ગમન નિવાર. ૩૦ ૩
 આનંદધન પ્રભુ ઇતની વિનતી,
 આ ભવ પાર ઉતાર. ૩૦ ૪

પર (પ્યારે નવલ લાડલી.)
 જિન તેરો અંગ બિરાજે અંગ,
 સિંહાસન પરિકનક સમાન હૈ,
 જડિત જવાહિર નંગ. જિન-રેક. ૧
 જયું ઉદયાચલ શિરપર સોહૈ,
 સૂરજ બિંબ અભંગ;
 અંબર કર પસરેહી જાકે,
 દેવપ્રભુ રસરંગ. જિન૦ ૨

પર
 કીને દેખા હમેરા સ્વામી,
 સ્વામીજી અંતરજામીરે. કીને. રેક.
 આઠ લવકી પ્રિત પ્રકાશી,
 નવમે ગયા શીવગામીરે. કીને. ૧
 સોસાવનકી કુંજ ગલનમે,
 મળ્યા મુને અંતરજામીરે. કીને. ૨
 આપ ચલે ગીરનારકે ઉપર,
 નારી તારી કેવળ પામીરે. કીને. ૩
 કહે નથુ પ્રભુ નેમ નગીના,
 કહુ છું આજ શીરનામીરે. કીને. ૪

૫૩ (દાતાને રાખી.)

દાદાને ભેટી તન મન ભવદુઃખ મીટા મીટા
જાનેકા પ્યાસાથા કયસા
અખ તન મન દુઃખ મીટા મીટા, જાંદાં
શેત્રુંજા ગિરીકો જા દેખેગા,
ભાઈ મારી ચાહે પ્યારે મીલકર;
ભેટત ભેટત શુદ્ધ ભયે
ભવ દુઃખ મીટા મીટા જાં દાં

૫૪

શીગતી થાશે અમારી એ દીનાનાથ શીં
ઇંદ્રીને ઠાજે હું ધણું ધાયો,
કર્મ કીધાં બહુ ભારી. દી. શી. ૧
જે વાતે મારું મન લલચાયું,
એક કંચન બીજી નારી. દી. શી. ૨
દેશ દેશાંતરે હું ભમી આવ્યો,
નાઠાની નથી બા'રી. દી. શી. ૩
હું હું કરતાં ગયો જન્મારો,
ભક્તિ ન જાણી તુમારી. દી. શી. ૪
ભવસાગરમાં તારો દાસ બુડે છે,

શ્રી પાર્થનાથ લે તારી. દી. શી. ૫

૫૫ (આપો શ્રી આપો.)

તારોજી તારોજી મોઢે સ્વામી.

પ્રભુ જય કરતા, ભવ દુઃખ હરતા,

શિવ સુખ કરતા;

ક્યાળ, હો કૃપાળ, છું હું બાળ,

સુખ આલ. હો તારોજી ૧

માંગરોળ મંગીત, રંગીત હરખીત,

તન મન ઉલસીત;

બળય, કેસવ આય, ગુણ ગાય,

જિનરાય. હો તારોજી ૨

૫૬

ઘેર ઘેર નહીં આવે અવસર, (૨)

જયું જાણે તીયું કરસે બલાઈ,

જમન જનમ સુખ પાવે. અં ૧

તનવન જોખન સખહી જુઠો,

પ્રાણ પલકમે ભાવે. અં ૨

તન છુટે ધન કોણ કામકો,

કાંઈક કૃપણ કહાવે. અં ૩

જાકે દીક્રમે સાચ ખસતહે,

તાકું જીઠ ન ભાવે.

અં ૪

આનંદધન પ્રભુ ચલત પંથમે,

સમર સમર ગણુ ગાવે.

અં ૫

૫૭ (કોઇ હાલ કહો.)

પ્રભુ તુહિં તુહિં તુહિં;

મેરો જન્મ ગયો તુહિં. ૧૬.

કાલ અનંતા ભવમેં ભટકયો,

મીલે નહિં ભગવાન;

અખતો રૂખ્યા મેં કેવલ જ્ઞાન,

અરજ મેરી માન ધરત હું ધ્યાન. ૧

ઇતને દિનતો નહિં ખીછાન્યો,

ભુલ્યો મિથ્યાત્વે ભાન;

અખતો પાયો સમકિત પાન,

આયો અખ જ્ઞાન અરે દિલજાન. ૨

ચુંદર મંદર કયા કઈં ધનકું;

કયા કઈં ખાનકું પાન;

મેરે એક તુહિં ભગવાન,

કહો મેરા માન કઈં ગુનગાન, પ્રભુ, ૩

માંગરોલ જૈન ગાયન મંડળીકા,
એક તેરેપર ધ્યાન;
અખતો દીજે અક્ષય જ્ઞાન,
મીલે મુજ માન એહિ તુજ દાન. ૪

૫૮

સમત શીખર ચાલો જધએ, મોરી સજની. સ૦
દેશ દેશકે જાત્રા આવે,
અતિસુખઅતિસુખચાહીએ, મોરી સજની. સ૦
વીસે ટુકે વીસ છનેશ્વર,
વંદીને પાવન થઇએ મોરી સજની. સ૦ ૨
મન વચ કાયા પ્રદક્ષણા દેકર,
મુક્તિ પદમ પદ પાઇએ મોરી સજની. સ૦ ૩

૫૯ (હાં ધધર ઉધર.)

હાં, ડીગર ચલત, નેમ નિરંજન;
રાજુલ બ્યાહુલ આયારે. બ્યા-હાં-ટેક.
રાજુલ મન, હરખ ભધ;
સામરો નીહાર્યારે હાં નીહાર્યારે.
તખ તોરનસે રથ, શીર ચલાયા;
યશુને સોર સુનાયારે. સોર-હાં ૧

આઠ ભવકી, પ્રીત જની;
 નવમે ભવ આયારે. ભવ આયારે.
 ક્યું હમકું છોડી શ્યામ સલુણા;
 ગિરિ વરે સધાયારે. હાં સધાયારે-હાં૦૨
 માંગરોલ જૈન સંગીત મંડળી,
 હર્ષસે ગુણ ગાયારે. ગુણ ગાયારે.
 હાં કેસવપેં, કૃપા કરે સ્વામી;
 શરણુ તોરે આયારે. તોરે આયારે-હાં૦ ૩

૬૦

ભલાજી મેરો નમ ચલો ગીરનાર,
 એકલી જાનસે. મેરો૦
 રાજુલ હિલી અરજ કરેછે,
 ભલાજી મેરી અરજ
 સુનો મહારાજ. એ૦ મે૦ ૧
 તોરણે આએ ચલે રથ ફેરી,
 ભલાજી હિવાંતો પસુવનકી
 મુણી છે પોકાર. એ૦ મે૦ ૨
 સેસાવનકી કુંજ ગણનમે,
 ભલાજી વાંતો

પંચમહાવ્રત ધાર. એ૦ મે૦ ૩
 હરખચંદ પ્રભુ રાણુલ વિનવે,
 ભલાજી મેરો
 હજો મુક્તિ મે વાસ. એ૦ મે૦ ૪

૬૧ (હીલ મીલ રમકુમ.)
 પલપલ છિનછિન ભજો જીનનામ,
 ગાવના ભાવના નિશદિન
 આ વાર લયસ્વર ધારી;
 આદરણા મનહરણા જીનશરણા,
 જાણુકે ગુણકારી-નામ-પલપલ.
 મારકે કામકો પરવિભાવકો,
 તજત કમત તન વિકાર,
 ધરીશ દિલમે કાનમે સુનકે;
 વચન કથન સૂત્રકાર-
 અહુત દર્શન દુલિભ મિલના દુર્ગત
 ભાદત નરભવમિત્રા-નામ-પલપલ.

૬૨

કુંમકુંમને પગલે પધારો રાજ, કુંમ૦
 સંસાર છોડી સંજમ આદરવા,

દાન દીધાં હગલે. ૫૦ ૧

સીવીકા દેવી સહેસ પુરૂષરો,
પ્રભુ બેસી ફરે સધળે. ૫૦ ૨

વન જઇ પ્રભુ દીક્ષા લીની,
હિપજે જ્ઞાન ચોથું હગલે. ૫૦ ૩

કરમ ખપાવી કેવળ લીધું,
મોક્ષે પોહોંત્યા તેતો એક મજલે. ૫૦ ૪

નથુ કલ્યાણ કહે ચેતનને,
તું તો એવા પ્રભુ ભજલે. ૫૦ ૫

૬૩ (કેરળો-જ દેખ ચમન.)

શું આગી અજબ આ મન માની!

બુઝોની બુઝોની,

પાપ ધુઝોની ધુઝોની,

દુઃખ ખુઝોની ખુઝોની;

શીઠ સુઝોની સુઝોની,

નથી ગઈ વખત મળવાની-આ મન

૬૪

ખતરાં દુર કરના દુર કરના,

એક ધ્યાન પ્રભુકા ધરના, ખતરાં.

જખસગ પાંચો નીર્મળ કરના,
તખસગ છત અનુસરના. ૫૦ ૧

ક્રોધ માન માયા પરીહરના,
સમક્તિ સુખ વરના. ૫૦ ૨

ધન કંચનકું કહો કયા કરના,
આખર એક દીન મરના. ૫૦ ૩

જ્ઞાન ઉઘોત પ્રભુ પાએ પરના,
શીવ સુંદરવર વરના. ૫૦ ૪

૬૫ (કહીં દેખાલી યારો.)

જપું જપું છતરાજ નામ જન્મો જનમ;
જન્મો જનમ નાન જન્મો જનમ, જપું

મેને હૃદય મેં ઘસકા ઠીકાના,
ઘસે શોભત મેરા સરા ખદન, ૪૦

મેરે મુખમેં એહી રમત હય,
છતરાજ છતરાજ કરત કથન. ૪૦

૬૬ (હમકુ છાંડ ચલે.)

આજ આનંદ લયો મોહ સજની,
સમેત શિખર નયણે નિરખ્યો;

ભાવ અપૂરવ લયો મોહપૂરણ,

મનવચકાયહિયે હરખ્યો. આ. ૧

વીસ ટુકે વીસ છનેશ્વર,
અગુરુ લધુ ગુણ એ ફરસ્થો;
પુરુષાદાની પાસ સામળીયા,
નિરખતનયન અમીવરસ્થો. આ. ૨

લાલ ગુલાલ અખીર ઉડાવો,
કેસર રંગ ખન્યો સરખો;
તાલ મૃદંગ વેણુ ડફ બાજત હે,
મધુર ધ્વનિગાવો હરખો. આ. ૩

ઝાડ પાડ નદી ખલકે નિઝરાણું,
કોયલ શબ્દ કરે વૃક્ષો;
વિવિધ જાતી કે પુષ્પવિકસીયાં,
પૂરવ પુણ્યસેં એ પેખ્યો. આ. ૪

સંવત ઓગણીસ સડત્રીસ વર્ષ,
ફાગણ સુદી પંચમી પરખ્યો;
શિખર ગિરિવર દરિસન પાચો,
મયાવિજય મન અતિ હરખ્યો. આ. ૫

દેડ (પ્યારા ભાઈ વંદાવું રે.)

વાંસુપુન્ય વંદાવુંરે,

કેસર ચંદન અક્ષત સાથે
 લેવા શીવ સુખ દહાણુ-વાસુ.
 આપો આત્મ જ્ઞાન,
 કાપો તાપો સ્વામીજી સુખાણુ;
 શીર નમાવું રે-ખુશી થાઉં રે-કેસર૦ વાસુ.

૬૮

વિમલાચળ વિમલા પ્રાણી,
 સીતળ તરુ છાયા ઠરાણી;
 રસ વેધક કંચન ખાંણી,
 કહે ઇંદ્ર સુણા ઇંદ્રાણી.
 સનેહી સંત એ ગરી સેવો,
 ચૌદ ખેત્રમાં તિરથ નહીં એવો. સ૦
 ધરૂં પાળી હિલસીએ,
 છઠ્ઠુ અઠ્ઠમ કાયા કશીએ;
 મોહ મલ્લના સામા ધશીએ,
 વિમલાચલ વેગ વશીએ. સ૦
 અન્ય થાનક કર્મ જે કરીએ,
 તેહીમ ગરી હેઠા હરીએ;
 પાછલ પરદક્ષણ ફરીએ,

ભવજલ નિધિ હેલા તરીએ. સ૦

શિવ મંદિર ચડવા કાળે,

સોપાનની પંક્તિ બિરાળે;

ચડતાં સમકિતિ છાળે,

દુરભવ્યા ભવ્ય તે લાળે. સ૦

પાંડવ પમુહા કેઇ સંતા,

આદેશ્વર ધ્યાન ધરંતા;

પરમાતમ ભાવ ભજંતા,

સિદ્ધાચળ સિદ્ધ અનંતા. સ૦

પડ માસી ધ્યાન ધરાવે,

સુક રાજનું રાજ નિપાવે;

ખહીરંતર શત્રુ હરાવે,

શેત્રુંજે નામ ધરાવે. સ૦

પ્રાણી ધ્યાન ભળે ગરી સાચો,

તિર્થંકર નામ નહીં કાચો;

મોહરાયને લાગે તમાચો,

શુભવીર વિમલગીરી સાચો. સ૦

૬૯ (કયા સોહાએ રંગે.)

કેવો શોભે છે અજબ આંગીનો રંગ,

આહા એતો મન કરે છે મારૂં હંગ. કેવોં
 મુગટ માંહી મોતી પુર્યા છે,
 રંગી ભેરંગી ચળકે છે ગોરા નંગ. કેવોં
 કાને કુંડળ હાથોમાં શ્રીફળ,
 જોઈ જગરમાં ઝામે ઉમંગ રંગ. કેવોં
 ચીંતા ચુરે આશા પુરે,
 ઠરે ચીંતામણી દર્શનથી “નાન” મન. કેવોં

૭૦

વંદા વીર જિનેશ્વર રાયા,
 ત્રિસલા દેવી જાચારે;
 હરી લંછન કંચન સમ કાયા,
 અમર વધુ હુલારાચારે.

વં ૧

બાલપણે સુરગીરી ડાલાયા,
 અહીં વેતાલ હરાયા રે;
 ઇંદ્ર કહણ વ્યાકરણ નીપાયા,
 પંડિત વિસ્મય પાયા રે.

વં ૨

ત્રીસ વરસ ધરવાસ રહાયા,
 સંજમસ્યું લય લાયા રે;
 બાર વરસ તપ કર્મ અપાયા,

કેવલ નાણુ ઉપાચારે. વં ૩

ખાયક રિદ્ધિ અનંતી પાયા,
અતિશય અધિક સુહાચારે;
ચાર રૂપ કરી ધર્મ ખતાયા,
ચક્રિવિહ સુર ગુણ ગાચારે. વં ૪

ત્રણ ભુવનમેં આણુ મનાયા,
દ્વિશ દાય છત્ર ધરાચારે;
રૂપ કનકમણિ ગઠ વિરચાયા,
નિર્ઐથ નામ ધરાચારે. વં ૫

રચણુ સિંહાસન બેસના ઠાયા,
દુંદુહિ નાદ વળાચારે;
દાનવ માનવ વાસ વસાયા,
ભકતે શિશ નમાચારે. વં ૬

પ્રભુ ગુણગણ ગંગાજલ નાહયા,
પાવન તેહની કાચારે;
પંડીત ક્ષમા વિજય સુપસાયા,
સેવક જન સુખદાચારે. વં ૭

૭૧ (ખખર જો દે ચુકી.)

નેમણુ પ્યારા નેહુ નજરથી

“નાન” બચાવી હયો મુજને,
 નમતાં, પદમાં, પુજના, મનમાં,
 ખુબ વધે સારી સૂજને. નેમણું
 જ્ઞાન જ્ઞાનનું વારી સીંચી
 સુધારું આ જીવ કુંજને,
 હરખી, નરખી, પરખી, સરખી,
 આપો મદદ જાણી બુજને. નેમણું

૭૨

વીરકુંવરની વાતડી કેને કહીએ,
 હારે કેને કહીએ રે કેને કહીએ;
 નવિ મંદિર બેસી રસીએ,
 હારે સુકુમાર શરીર. વીં ૧
 બાળપણથી લાડકો નૃપ જાણ્યો,
 હારે મળી ચોસઠ ઇંદ્રે મહાહોયો,
 ઇંદ્રાણી મળી હુલસાયો,
 હારે ગયો રમવા કાજ. વીં ૨
 છોડું ઉછાંછલાં લોકનાં કેમ રહીએ,
 હારે એની માવડીને શું કહીએ;
 કહીએ તો અદેખાં થઈએ,

હાંરે નાશી આવ્યા બાળ. વીં ૩

આમલકી ફીડાવશે વીંદાણા,

હાંરે મોટા ભોરિંગ રોષે ભરાણા;

વીરે હાથે જલ્દીને તાણ્યો,

હાંરે કાઠી નાંખ્યો દુર. વીં ૪

રૂપપિશાચનું દેવતા કરીચાલિઓ,

હાંરે મુજપુત્રને લેધ ઉછળીઓ;

વીર મુષ્ટી પ્રહારે વળીઓ,

હાંરે સાંભળીએ એમ. વીં ૫

ત્રિસલા માતા મોજમાં એમ કહેતી,

હાંરે સખીઓને ઓળંભા દેતી;

ક્ષણ ક્ષણ પ્રભુ નામજ લેતી,

હાંરે તેડાવે બાળ. વીં ૬

વાટ જોરંતા વીરજી ઘેર આવ્યા,

હાંરે માતા ત્રિસલાએ નવરાવ્યા;

ખોળે બેસારી હુલસાવ્યા,

હાંરે આલિંગન દેત. વીં ૭

યૌવન વય પ્રભુ પામતા પરણાવે,

હાંરે પછી સંજમશું દીલ લાવે;

ઉત્સર્ગની ફાજ હુઠાવે,
હારે લીધું કેવળ નાણું. વીં ૮

કર્મ સૂઝન તપ ભાખીયું જનરાજે,
હારે તણ લોકની ઠંકરાઈ છાજે;
દુલ પુજા કહી શીવ કાજે,
હારે ભવિને ઉપગાર. વીં ૯

શાતા અશાતા વેદની ક્ષય કીધું,
હારે આપે અક્ષયપદ લીધું;
શુભ વીરનું કારજ સિધું,
હારે ભાંગે સાદિ અનંત. વીં ૧૦

૭૩ (પૈયાં મય લાગુ.)
હૈયામાં ધારૂં હે પ્રભુ પીયારે મારે,
સેવા તમારી સદાયે પીયારે મારે,
ચતુર ચેતન રહાયે પીયારે મારે,
પ્રેમે પડી પ્રભુ પાયે પીયારે મારે,
નાનાની બુઝતે વિચારે હે સ્વામ,
નમન કરતાં, પાપો, કાપો, આપો સુધામ હૈં

૭૪ (લાવણી.)

શ્રી રીખભદ્ર મહારાજ,

કેસરીયા બેઠે પહાડામે;
આસપાસ ગુલજાર ઝાડી,
લગ લહી પહાડામે.

ટુંક ટુંકપર ધન ધનપર,
ચોકી બીજનકી,

સખ શ્રાવક મીત્ર પૂજા કરતે,
કેસર ચંદનકી.

શ્રી૦ ૧

ખાશા દેવલ બના દેવલપર,
કલી ચડાઇ,

અષ્ટદ્રવ લઇ પૂજા કરતે,
જોધ સવાઇ.

શ્રી૦ ૨

શેત્રુંજી ગીરનાર જીવ તુમ,
અષ્ટાપદ જાના;

સોનાગીરકે દરશન કરકે,
ચંપા પુરી આના.

શ્રી૦ ૩

ચંપાપુર એર પાવાપુર,
જીવ સમેત શીખર જાના;
મુગતા ગીરકે દરશન કરકે,
આબુજી આના.

શ્રી૦ ૪

રાયજીપુર ઓર ગઢ આબુજી,
માગી તુંગી જાના;
મગશ્રીજીકે દરસન કરકે,
ગોડીજી આના.

શ્રી૦ ૫

શ્રીશંખેશ્વર દરસન કર ચલ,
તારંગે જાના;

પુરપટજીકે દરસન કરકે,
કહ્વી કુંડ આના.

શ્રી૦ ૬

સખ તીરથકી કરી જાતરા,
ધરકું બી જાના;

કહે શ્રી ગંગાદાસ જાણ વાણી,
ભગવતકી લેના.

શ્રી૦ ૭

૭૫ (કલ્યાણ.)

જૈન બાળકો તમામ, કરે જૈનીને પ્રણામ;
જૈન ધર્મની સ્તુતિ કરી,
અતી ધરે છે હામ.

જૈન.

અરિહતને અરજ કરીને,
ચર્ણે નામી શીશ;
કૃપા કરીને અંબાજકને,

સુમતી આપો ધરા.

જૈન.

ખુશ ખુશાલી થઇ સંધને,

અમો સરવના દાસ;

ભુજ ચુકની માફી માગી,

જાય પોતાને વાસ.

જૈન.

આચ્છવ આજે પુરણ હુવો,

ખોલો જય જયકાર;

લધુ આઘના આ બાળકો,

પ્રભુમે વારંવાર.

જૈન.

૭૬ (ચાર મંગળ.)

કીજે મંગળચાર, આજ ધેર નાથ પધાર્યા. કીં

પેહેલું મંગળ પ્રભુજીકું પુણું,

ધસી કેશર ધનસાર.

આં

બીજું મંગળ અગર ઉખેલું,

કંઠે ઠવું કુલ હાર.

આં

ત્રીજે મંગળ આરતિ ઉતારું,

ધંટ બજાવું રણકાર.

આં

ચોથે મંગળ પ્રભુ ગુણ ગાઉં,

નાચું થેઇ થેઈ કાર.

આં

રૂપચંદ્ર કહો નાથ નિરંજન,
ચરણકમલ જાઉં વાર.

આ૦

૭૭ (આરતી.)

અપચ્છરા કરતી આરતી જિન આગે. (૨)

હાંરે એતો અવિચલ સુખડાં માગે,

હાંરે નાણિ નંદન પાસ.

અ૦

તાથેઈ નાટક નાચતી પાય ઠમકે,

હાંરે દોય ચરણે ઝાંઝર ઝમકે;

હાંરે સોવન ધૂધરડી ધમકે,

હાંરે લેતી કુદડી ખાલ.

અ૦ ૧

તાલ મૃદંગ ને વાંશલી દ્વં વીણા;

હાંરે રૂડા ગાવંતી સ્વર ઝીણા.

હાંરે મધુર સુરાસુર નયણાં,

હાંરે જોતી મુખડ નિહાલ.

અ૦ ૨

ધન્ય મરૂદેવા માતને પ્રભુ જાયા.

હાંરે તોરી કંચન વરણી કાયા;

હાંરે મેંતો પૂરવ પુણ્યે પાયા,

હાંરે દેખ્યો તોરો દદાર.

અ૦ ૩

પ્રાણજીવન પરમેશ્વર પ્રભુ ખારો,

હાંરે પ્રભુ સેવક હું છું તારો,
 હાંરે ભવો ભવનાં દુઃખડાં વારો,
 હાંરે તુંમ દીન દયાળ. અં ૪
 સેવક જાણી આપણા ચિત્ત ધરજો,
 હાંરે મોરી આપદા સધળી હરજો,
 હાંરે મુની માણેક સુખીઓ કરજો,
 હાંરે જાણી પોતાનો બાળ. અં ૫

૭૮

જય જય આરતી શાંતિ તુમારી,
 તોરા ચરણ કમળકી મેં જાઉ બલિહારી. જ. ૧
 વિશ્વસેન અચિરાજીકો નંદા,
 શાંતિનાથ મુખ પૂનમચંદા. જં ૨
 ચાલીસ ધનુષ્ય સોવનમય કાયા,
 મૃગલંછન પ્રભુ ચરણ સુહાયા. જં ૩
 ચક્રવર્તી પ્રભુ પાંચમા સોહો,
 સોળમા જિનવર જગ સહુ મોહો. જં ૪
 મંગળ આરતી તોરી કીજે,
 જન્મ જન્મનો લાહો લીજે. જં ૫
 કરજોડી સેવક ગુણ ગાવે,

સૌ નર નારી અમરપદ પાવે. આજ ૬

૭૮ (મંગળ દીવો.)

ચારો મંગળ ચાર, આજ મહારે, ચારો

દેખ્યો દરસ સરસ જીનજીકો,

શોભા મુંદર સાર. આજ ૧

છિતું છિતું છિતું મન મોહન ચરચો,

ધસી કેસર ધનસાર. આજ ૨

વિવિધ જાતીકે પુષ્પ મંગાવો,

મોઘર લાલ ગુલાલ. આજ ૩

ધુપ ઉખેલોને કરો આરતી,

મુખ ઘોલો જયકાર. આજ ૪

હૃદય ધરી આદીત્યર પુજો,

ચૌમુખ પ્રતિમા ચાર. આજ ૫

હૃદય ધરી લાવ લાવના લાવો,

નિમ પામો લાવ પાર. આજ ૬

સકળચંદ્ર સેવક જીનજીકો,

આનંદવન ઉપમાર. આજ ૭

છપાય છે.

વાંચો ! વાંચો ! વાંચો ! ! !

હાલની સલાઓ તથા મંડળીયોમાં
ગવાતાં ગાયનો, સ્તવનો, અને
રમાતા રાસાદીથી ભરપુર.

શ્રી જૈન ગુણ રતનાવલી.

(ભાગ ૩ જો.)

પ્રીય જૈની બંધુઓ-અગારી સભા ત-
રફથી કિપરતા નામની ચોપડી છપાવી બહાર
પાડવાનો નીજાંય કરેલો છે. કદ સુપરરોયલ
૩૨ પેજ ૨ ફરમાનું થશે. દશ નકલ રાખ-
નારને ૧ નકલ કમીશન તરીકે મળશે. કી.
૩૦-૧-૬ પોસ્ટેજ જુદું.

લી.

શા. હરીલાલ મગનલાલ.

(સભા તરફથી.)

કે. માંડવીની પોલમાં નાગજી ભુલરની પોળ.

